

Gjaldskrá þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Hafnarhrepps, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 16. febrúar 1976.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Skúli Sigurðsson.

REGLUGERÐ

um breytingu á reglugerð, nr. 58 21. febrúar 1973, um holræsi í Hafnarhreppi, Höfn, Hornafirði.

1. gr.

6. gr. reglugerðarinnar orðist svo:

Kostnaður við aðalholræsakerfið greiðist úr sveitarsjóði. Til þess að standast þann kostnað er húseigendum, sem eiga hús við veg, götu eða opið svæði, þar sem holræsi er lagt í, skylt að greiða árlega holræsagjald til sveitarsjóðs, sem nemur 0.20% af fasteignamatsverði húss og lóðar, samkv. lögum um fasteignamat og fasteignaskráningu nr. 28 frá 29. apríl 1963.

Lágmarksupphæð holræsagjalds fyrir hverja gjaldskylda fasteign skal aldrei lægri vera en kr. 1500.00.

Holræsagjaldið er miðað við byggingarvísitölu 1986 stig og breytist einu sinni á ári til samræmis við byggingarvísitöluna eins og hún er í árslok hverju sinni, þó ekki yfir 50% án samþykkis ráðuneytisins.

Reglugerðarbreyting þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Hafnarhrepps, staðfestist hér með samkv. vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað.

Félagsmálaráðuneytið, 18. febrúar 1976.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Skúli Sigurðsson.

REGLUGERÐ

um vatnsveitu á Höfn í Hornafirði.

1. gr.

Hreppsnefnd Hafnarhrepps hefur einkaleyfi til reksturs vatnsveitu og sölu vatns, á svæði því, er vatnsveitan nær yfir og einnig til hafnarinnar í Hornafirði.

2. gr.

Stjórn vatnsveitunnar skipa 3 aðalmenn og 3 til vara, kosnir af hreppsnefnd Hafnarhrepps til fjögurra ára. Byggingarfulltrúi skal vera einn aðalmanna. Annast

hún öll framkvæmdastörf, viðhald og endurbætur vatnsveitunnar og umsjón eigna, undir yfirstjórn og í samráði við hreppsnefnd.

3. gr.

Reikningsár vatnsveitunnar er almanaksárið og annast sveitarstjóri reikningshaldið, innheimtu og greiðslur. Reikningar vatnsveitunnar skulu endurskoðaðir af endurskoðendum hreppsreikninga og fylgja hreppsreikningunum ár hvert.

4. gr.

Vatnsveitan lætur leggja vatnsæðar svo víða um kaupúnið, sem fært þykir og þörf krefur, svo húseigendur eigi greiðan aðgang að þeim við veg, götu eða annað almenningssvæði, er lóðir þeirra liggja að, eða eru í námunda við.

5. gr.

Enginn má leggja vatnsæðar frá vatnsæðum veitunnar hvorki nýlagnir eða breytingar á eða viðbætur við eldri vatnslagnir, nema að fengnu leyfi vatnsveitunnar og eftir fyrir mælum hennar, bæði um efni og tilhögun verksins. Hverjum húseiganda ber að greiða allan kostnað við lagningu vatnsæða frá aðalæð í hús sín og annast viðhald þeirra.

Fyrir tengingu heimæða, skal greiða sérstakt gjald samkvæmt gjaldskrá.

6. gr.

Skylt er hverjum húseiganda og öðrum, er vatnsæð hefur, að halda vatnsæðum sínum vel við og láta án tafar gera við þær, ef leki kemur að þeim. Hann skal sérstaklega gæta þess að ekki frjósi í æðunum.

Enginn má eyða vatni að óþörfu.

7. gr.

Stjórn vatnsveitu, umsjónarmanni og löggiltum vatnsvirkjum er heimilt að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til þess að athuga þær og tæki þau, sem sett eru í samband við þær. Ef þeim þykir útbúnaði í einhverju ábótavant, skal tafarlaust bæta úr því á kostnað eiganda.

8. gr.

Heimilt er vatnsveitunni að loka vatnsæðum fyrir þeim, sem vanrækja að láta gera við bilanir á pípum eða tækjum, eyða vatni að óþörfu eða greiða ekki vatnsskatt á réttum gjalddaga. Fullan vatnsskatt ber einnig að greiða fyrir þann tíma, sem vatnsæðar eru lokaðar af þessum sökum. Vatnsveitan getur fyrirskipað takmörkun á vatnsnotkun, sé skortur á vatni. Þá getur hún lokað fyrir vatnið, þegar þörf krefur, vegna hreinsunar eða annarra framkvæmda við vatnsveituna, enda sé það tilkynnt áður, sé þess nokkur kostur.

9. gr.

Skylt er hverjum manni að láta af hendi land og landafnot til þarfa vatnsveitunnar, svo og mannvirki, þola þær eignakvaðir, óhagræði og takmarkanir á afnotarétti, sem vatnsveitan kann að hafa í för með sér, enda komi fullar bætur fyrir samkvæmt mati, ef ekki næst samkomulag.

10. gr.

Vatnsveitan ber ekki fjárhagslega ábyrgð á tjóni, er leiða kann af rekstrartruflunum, er verða vegna vinnu við æðar vatnsveitunnar eða af öðrum ástæðum.

11. gr.

Gjaldár vatnsveitunnar er almanaksárið. Gjaldddagi vatnsskatts er sá sami og gjaldddagi fasteignaskatts.

Húseigandi ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts vegna húss síns. Eigandi fyrirtækis ber ábyrgð á greiðslu vatnsskatts vegna atvinnureksturs síns. Útgerðarmaður skips eða skipstjóri ber ábyrgð á greiðslu vatns til skipa.

Vatnsskattinn má taka lögtaki og er hann tryggður með lögveði í eignum næstu 2 ár eftir gjaldddaga, með forgangsveði fyrir hvers konar sammingsveði og aðfararveði, án tillits til eigendaskipta.

12. gr.

Til að standa straum af kostnaði við vatnsveituna skal innheimta vatnsskatt af fasteignum eins og hann er ákveðinn í gjaldskrá vatnsveitunnar hverju sinni.

Af húsum sem ekki eru virt fasteignamatsvirðingu og greiða ber vatnsskatt af, skal greiða vatnsskatt samkvæmt ákvörðun vatnsveitunnar.

Aukavatnsskatt skal innheimta af verksmiðjum, iðnfyrirtækjum, atvinnufyrirtækjum og öðrum sem nota vatn til annars en heimilisnotkunar.

13. gr.

Bannað er að taka vatn úr brunahönum vatnsveitunnar, eða setja breyfvélar í samband við þá, nema með leyfi vatnsveitustjórnar, eða þess aðila, sem hreppsnefnd hefur falið slökkvistarf í kaupúninu.

14. gr.

Hreppsnefnd getur sett nánari reglur um framkvæmd þeirra mála er reglugerðin fjallar um. Jafnframt getur hún veitt undanþágur frá reglugerðinni, ef hún telur gildar ástæður til slíks.

15. gr.

Brot á reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 30 000.00 nema þyngri refsing liggja við að lögum. Sektarfé rennur í sveitarsjóð. Valdi einhver skemmdum á vatnsveitukerfinu, skal hann bæta það eftir mati tveggja óvilhallra manna.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skal farið með að hætti opinberra mála.

Reglugerð þessi, sem samin er og samþykkt af hreppsnefnd Hafnarhrepps, staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923. sbr. lög nr. 93 5. júní 1947, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Félagsmálaráðuneytið, 18. febrúar 1976.

F. h. r.

Hallgrímur Dalberg.

Skúli Sigurðsson.

REGLUGERÐ**um innheimtu bifreiðagjalda o. fl.****1. gr.**

Greiða skal sérstakt innflutningsgjald af bensíni (bensingjald) og skal gjaldið nema kr. 16.00 af hverjum lítra.